

ANEXA 1

**PROPUNERE PENTRU ACORDAREA UNUI TITLU ONORIFIC
AL UNIVERSITĂȚII DE VEST DIN TIMIȘOARA**

Important: Confidențialitatea este foarte importantă în procesul de nominalizare. Va rugăm să nu informați persoana nominalizată că o propuneți pentru acordarea unui titlu onorific.

Nume	CĂRTĂRESCU								
Prenume	MIRCEA								
Titlu complet	Profesor universitar emerit								
Data nașterii									
Țara de origine	România								
Poziția curentă sau trecută:	Profesor universitar emerit, Universitatea din București Scriitor								
Adresa de corespondență:									
Email:									
Telefon:									
Titlul onorific pentru care este propus	Doctor Honoris Causa Litterarum Humaniorum – Dhc.L.H.								
Alte titluri onorifice deținute	<table><tr><td>2023</td><td>Doctor Honoris Causa al Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București</td></tr><tr><td>2022</td><td>Doctor Honoris Causa al Universității „Menendez Pelayo”, Santander, Spania</td></tr><tr><td>2018</td><td>Doctor Honoris Causa al Universității „Babeș Bolyai”, Cluj-Napoca</td></tr><tr><td>2015</td><td>Doctor Honoris Causa al Universității „George Bacovia”, Bacău</td></tr></table>	2023	Doctor Honoris Causa al Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București	2022	Doctor Honoris Causa al Universității „Menendez Pelayo”, Santander, Spania	2018	Doctor Honoris Causa al Universității „Babeș Bolyai”, Cluj-Napoca	2015	Doctor Honoris Causa al Universității „George Bacovia”, Bacău
2023	Doctor Honoris Causa al Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București								
2022	Doctor Honoris Causa al Universității „Menendez Pelayo”, Santander, Spania								
2018	Doctor Honoris Causa al Universității „Babeș Bolyai”, Cluj-Napoca								
2015	Doctor Honoris Causa al Universității „George Bacovia”, Bacău								

	<table border="1"><tr><td></td><td></td></tr></table>		

Absolvent al Facultății de Limba și Literatura Română de la Universitatea București, în 1980 (cu o teză de licență despre imaginarul poetic eminescian din poezia postumă, punctul de plecare al volumului *Visul chimeric*), doctor în filologie al aceleiași universități, din 1999 (cu o teză care avea să devină cartea *Postmodernismul românesc*), Mircea Cărtărescu debutează ca scriitor la finalul studenției, cu volumul de poezii *Faruri, vitrine, fotografii* (1980), volum distins, în chiar anul apariției, cu Premiul Uniunii Scriitorilor.

De reacții favorabile se bucură și volumul colectiv *Aer cu diamante* (1982, reeditat în 2010), în care poeziile lui Cărtărescu sunt incluse alături de creațiile lui Traian Coșovei, Florin Iaru și Ion Stratan, unii dintre ei - membri ai Cenaclului de Luni, cenaclul literar al studenților din centrul universitar București, condus de Nicolae Manolescu. Manolescu semnalează cu această ocazie, în prefața volumului, modernitatea limbajului lui Cărtărescu, nemaiîntâlnită, spune el, de la Nichita Stănescu.

Impresionanta operă a lui Cărtărescu - poezie și proză, dar și studii consacrate literaturii române - este un șir de confirmări ale valorii sale scriitoricești, anunțate încă de la debut, confirmări ce fac ca, astăzi, Mircea Cărtărescu să fie scriitorul român cel mai cunoscut în Europa, dar și pe alte continente.

Cel mai de seamă reprezentant al generației '80, Cărtărescu surprinde atât prin varietatea de teme pe care le abordează, în căutarea sensului lumii (poetul damnat, moartea, visul și dragostea, monstruosul și angelicul, natura maternă și orașul infernal, modelele mecanice ale modernității și halucinațiile postmoderne ale organicității supraumane etc.), cât și prin disponibilitatea sa totală pentru o paletă foarte largă de stiluri și maniere care îl individualizează în peisajul literar contemporan.

Din bibliografia sa impresionantă, reproducem spre ilustrare a celor de mai sus, omițând volumul de debut, menționat deja, selecția realizată de editura Humanitas, editură care îi publică în exclusivitate textele: *Poeme de amor*, Cartea Românească, București, 1982; *Totul*, poeme, Cartea Românească, București, 1984; *Visul* (în edițiile următoare *Nostalgia*), povestiri, Cartea Românească, București, 1989; Humanitas, București, 1993; *Levantul*, poem epic, Cartea Românească, București, 1990; Humanitas, București, 1998; *Visul chimeric*, studiu critic, Litera, București, 1991; Humanitas, București, 2011; *Travesti*, roman, Humanitas, București, 1994; a devenit roman grafic în limba franceză; *Dragostea*, poeme, Humanitas, București, 1994; *Orbitor. Aripa stângă*, roman, Humanitas, București, 1996; *Dublu CD*, poeme, Humanitas, București, 1998; *Postmodernismul românesc*, studiu critic, Humanitas, București, 1999; *Jurnal I*, Humanitas, București, 2001; *Orbitor. Corpul*, roman, Humanitas, București, 2002; *Enciclopedia zmeilor*, carte pentru copii, Humanitas, București, 2002; *Pururi tânăr, înfășurat în pixeli*, publicistică, Humanitas, București, 2003; *Parfumul aspru al ficțiunii*, audiobook, Humanitas, București, 2003; *Plurivers* vol. I și II, poeme, Humanitas, București, 2003; *Cincizeci de sonete*, poeme, Brumar, Timișoara, 2003; *De ce iubim femeile*, povestiri și

audiobook, Humanitas, București, 2004; *Baroane!*, Humanitas, București, 2005; *Jurnal II*, Humanitas, București, 2005; *Orbitor. Aripa dreaptă*, roman, Humanitas, București, 2007; *Dublu album*, Humanitas, București, 2009; *Nimic*, Humanitas, București, 2010; *Frumoasele străine*, povestiri, Humanitas, București, 2010; *Zen. Jurnal 2004–2010*, Humanitas, București, 2011; *Ochiul căprui al dragostei noastre*, publicistică și proză, Humanitas, București, 2012; *Fata de la marginea vieții*, povestiri alese, Humanitas, București, 2014; *Poezia*, Humanitas, București, 2015; *Solenoid*, roman, Humanitas, București, 2015; *Peisaj după isterie*, Humanitas, 2017; *Știutorii. Trei povestiri din Orbitor*, Humanitas, București, 2017; *Un om care scrie. Jurnal 2011–2017*, Humanitas, București, 2018; *Melancolia*, Humanitas, București, 2019; *Creionul de tâmplărie*, Humanitas, București, 2020; *Nu striga niciodată ajutor*, Humanitas, București, 2020; *Theodoros*, roman, Humanitas, București, 2022.

Prolific, dar și inspirat, cu nuanțe poetice inconfundabile, inserat deplin în literatura mondială, Cărtărescu este nominalizat pentru Nobel și constant premiat nu numai în țară, dar și în străinătate. Iată câteva dintre premiile internaționale prestigioase pe care le-a obținut: premiul pentru cea mai bună ficțiune – *Solenoid*, Los Angeles Times Book Prize, SUA, 2023; premiul FIL pentru literatură în limbi romanice, Guadalajara, Mexic, 2022; premiul Formentor pentru întreaga operă, Buenos Aires, Argentina, 2018; premiul de stat al Austriei pentru literatură europeană, 2015; premiul Spycher – Literaturpreis Leuk, Elveția, 2013; Marele Premiu al festivalului internațional de poezie de la Novi Sad, 2013; premiul festivalului internațional de literatură de la Vilenica, Slovenia, 2011; premiul literare „Giuseppe Acerbi”, Castel Goffredo, Italia, 2005.

În România, a fost premiat de Academia Română, Uniunea Scriitorilor, Ministerul Culturii, Asociația Scriitorilor din București, Asociația Editorilor din România.

Mircea Cărtărescu s-a aflat la Universitatea de Vest din Timișoara de nenumărate ori, în ultima perioadă, mai ales în cadrul programului *La UVT cultura e capitală*. Cu fiecare ocazie, a conferențiat pe teme literare propriu-zise, a abordat subiecte din zona criticii literare, a spațiului literar românesc actual, a traducerii literaturii, impresia asupra publicului fiind, de fiecare dată, în consonanță cu anvergura sa.

Acordarea titlului DHC Litterarum Humaniorum poetului, prozatorului, eseistului, criticului literar Mircea Cărtărescu ar plasa în galeria laureaților un literat de incontestabilă valoare, accentuând astfel prețuirea și atașamentul universității noastre pentru valorile culturale românești.

ANEXA 2

**PROPUNERE COMISIE LAUDATIO PENTRU ACORDAREA TITLULUI DOCTOR
HONORIS CAUSA**

Domnului Profesor Fernando Galván, Universitatea Alcalá (Madrid)

Președinte (de regulă rectorul sau decanul facultății care susține propunerea):

Prof. univ.dr. Marilen PIRTEA

Membri:

1. Prof. univ. dr. Mircea Mihăies, Universitatea de Vest din Timișoara
2. Prof. univ. dr. Vladimir Tismăneanu, University of Maryland, College Park
3. Prof. univ. dr. Adriana Babeți, Universitatea de Vest din Timișoara
4. Prof. univ. dr. Ion Pop, Universitatea “Babeș Bolyai”, Cluj-Napoca
5. Prof. univ. dr. Alexandru Călinesu, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași
6. Horia Roman Patapievici, DHC al UVT
7. Prof. univ. dr. habil. Loredana Pungă, Universitatea de Vest din Timișoara

Persoana care face propunerea :

Prof. univ. dr. habil. Loredana Pungă

Semnătura:

Facultatea: Litere, Istorie și Teologie

Adresa email: loredana.punga@e-uvv.ro

AVIZE

APROBAT În Ședința Consiliului Facultății de Litere, Istorie și Teologie din data: 06.07.2023 (Hotărârea nr. 139)	DECAN, Prof.univ.dr. habil. Loredana PUNGĂ,
APROBAT /RESPINS În Ședința Senatului din data:	Președinte Senat, Prof. univ.dr. Anton Trăilescu

Hotărârea nr. 139
a Consiliului Facultății de Litere, Istorie și Teologie
din 06. 07. 2023

Omis cele de omis:

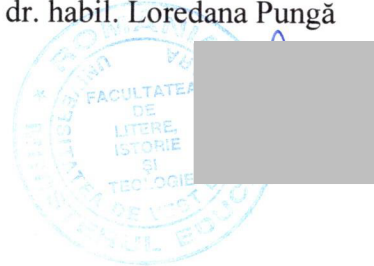
Consiliul Facultății de Litere, Istorie și Teologie, reunit în ședința din 06. 07. 2023, în conformitate cu prevederile art. 49, alin. 2 din Carta UVT și cu prevederile art. 213, alin. 10 din Legea Educației Naționale Nr. 1/2011.

HOTĂRĂȘTE:

Aprobarea în unanimitate a propunerii de acordare a titlului de Doctor Honoris Causa Litterarum Humaniorum – Dhc. L.H domnului scriitor, profesor universitar emerit Mircea Cărtărescu, Universitatea din București (v. Anexa Propunere DHC Mircea Cartarescu).

Decan,

Prof. univ. dr. habil. Loredana Pungă

UNIVERSITY OF
MARYLAND

COLLEGE OF BEHAVIORAL AND SOCIAL SCIENCES
DEPARTMENT OF GOVERNMENT AND POLITICS

3140 Tydings Hall
College Park, Maryland 20742-7215
301.405.4156 TEL 301.314.9690 FAX

12 iunie 2023

Scrisoare de susținere pentru nominalizarea profesorului emerit doctor
Mircea Cărtărescu ca Doctor Honoris Causa al Universității de Vest

Scriu aceste rânduri cu imensa bucurie. Susțin din toată suflul acordarea titlului de Doctor Honoris Causa al Universității de Vest din Timișoara, poetului, prozatorului, profesorului, intelectualului public Mircea Cărtărescu. În toate aceste ipostaze, Mircea Cărtărescu a excelat și continua să performeze în chip strălucit. Succesul internațional al literaturii sale este proba cea mai elocventă că valoarea transcende frontierele de limbă sau geografice. Fac parte dintre aceia care au citit cam tot ce a scris Mircea Cărtărescu. Am stat de vorbă cu el, de-a lungul anilor, sute de ceasuri. Am fost oaspetele sau, a fost oaspetele meu. Afirm cu deplină responsabilitate că decernarea acestui titlu este integral binemeritată.

Mircea este asemenea unui frate pentru mine. Ne-am înțeles extraordinar din prima clipă când ne-am întâlnit, în primăvara anului 1990, la Washington. Mulți n-au înțeles care sunt afinitățile care au condus la această apropiere sufletească extraordinară. Să spun doar că eu sunt împătimit de literatură și că, în pofida aparențelor, Mircea este un pătimitor al istoriei și al gândirii politice. Pot recita din memorie pagini ale *Levantului*. Cât privește proza lui Mircea Cărtărescu, o văd alături, ca inspirație, respirație și vocație, de aceea a unor Philip Roth, Borges, Ismail Kadare și Péter Nádas.

As putea scrie despre cărțile sale recente, inclusiv capodopera *Solenoid*. Am fost și sunt martorul imensului succes de care se bucură traducerea și publicarea sa în Statele Unite. Ma voi concentra aici asupra volumului final

din trilogia Orbitor de Mircea Cărtărescu (Humanitas, 2007) reprezintă un triumf estetic și o diagnoză intelectuală definitivă a destinului aberant al României sub comunism. Nimeni nu va putea, de-acum încolo, să mai caute alibiuri pentru oroarea stalinismului național. Grație lui Cărtărescu, dezastrul psihologic, sociologic și cultural al României în perioada „anilor-lumină“, dar și în aceea a lui Gheorghiu-Dej, devine cât se poate de clar. Generațiile mai tinere, care nu au trăit pe propria lor piele acele experiențe, vor pricepe cât de chinuitoare era viața cotidiană într-un sistem paranoic care se pretindea al muncitorilor și țăranilor, dar care era de fapt o tiranie a politrucilor, securiștilor și birocraților bornați.

Romanul surprinde exemplar iluziile celor care, precum tatăl personajului principal, au crezut cândva în demagogia socialist-egalitaristă a regimului, oameni care au îmbrățișat, cu pasiune romantică, miturile centrale ale sistemului: rolul conducător al partidului, sacrificiile necesare construcției utopiei unei societăți fără clase, șantierul tineretului, colectivismul și solidaritatea ca valori inspiratoare ale unor mereu renăscute energii morale.

Cartea este o invitație la amintire ca formă de exorcizare a relelor unui trecut care continuă să-și trimită nevrozante ecouri în viața noastră de astăzi. Rumorile, unele absolut fantastice, ale epocii Ceaușescu revin aici ca tot atâtea serpentine ale unor angoase și suplicii din vremuri ce păreau de nedepășit. Așa cum apare în romanul lui Cărtărescu, național-securismul ceaușist părea sortit să dureze o veșnicie. Se ocupau cu imaginea sa diverșii maniaci ai cultului, regizorii unei tragicomedii pe cât de absurde pe atât de corupătoare. Sunt reconstruite, cu o ironie sfredelitoare, mușcătoare și de o stupefiantă actualitate, momentele unei dramaturgii a umilinței și rușinii, în care pseudointelectuali aserviți se dădeau peste cap să edifice schelăria unei monstruoase apologetici de partid și de stat, teologia „socialismului multilateral dezvoltat“, în care Liderul era noul Stalin, deci corifeul absolut al științei, urmașul marilor conducători din vechime. Imaginația lui Cărtărescu își găsește în această satiră (Doamne, cât de realistă!) un spațiu cât se poate de prielnic. Un Ceaușescu secundat de sacerdoții dogmei se ocupă cu selecția demnitarilor pe criterii ce țin mai degrabă de cele ale lui Heliogabalus decât de acelea visate de Lenin.

Pentru Ceaușescu, promovarea în cadrul logocrației totalitare depinde astfel de limbă drept organ central al doctrinei sale. Lingușelile cele mai nesimțite cresc apoteotic în acest infern boschian al îngenuncherii sicofantice. Nimeni nu a examinat cu mai multă acuratețe decât Mircea Cărtărescu mecanismele degradării intelectualilor-lachei din România lui Ceaușescu, capacitatea acestora de a se înjosi până la totala aneantizare a coloanei vertebrale. Tot astfel, o spun ca autor al unei istorii politice a comunismului românesc (*Stalinism pentru eternitate*), nu cunosc pagini mai pătrunzătoare decât cele din acest roman despre nălucile ideologice ale ceaușismului. *Orbitor*-ul lui Mircea Cărtărescu descrie și explică efectele utopiei totalitare în lumea balcanico-sarcastică în care mulți au crezut că stalinismul nu avea cum să prindă rădăcini. Ceea ce probează această carte este că despoți precum Ceaușescu nu și-ar fi putut exercita dominația dacă nu ar fi avut sprijinul unui ubicuu aparat al minciunii, delațiunii și fățarniciei.

Ca gânditor al politicului care a scris masiv despre dictaturi, dictatori, ideologii și utopii, spun că se poate de convins că proza anti-totalitară a lui Mircea Cărtărescu va dăinui peste veacuri. Ca Doctor Honoris Causa al Universității de Vest, sunt încântat că voi fi împreună cu el în această ilustrație categorică spirituală.

Vladimir Tismaneanu

Profesor de științe politice
University of Maryland
College Park, MD 20742
USA

(202) 966-2040
vtisman@umd.edu

Timișoara, 3 iulie 2022

**Recomandare pentru decernarea titlului de Doctor honoris causa al
Universității de Vest din Timișoara scriitorului Mircea Cărtărescu**

Mircea Cărtărescu face parte din acea categorie de intelectuali ce par să fi apărut, asemeni Athenei Pallas, cea ieșită gata înarmată din urechea tatălui ei, Zeus, perfect echipați, de la bun început, pentru performanța culturală înaltă. Cunoșcându-i activitatea încă de la începuturi, am putut să-mi dau seama de valoarea excepțională a creației sale chiar de la cartea de debut, *Faruri, vitrine, fotografii*. Ea propunea o viziune radical diferită de aceea a autorilor contemporani. Ironia, simțul relativității, respingerea dogmelor impuse cu forța de regimul comunist, peisajul mental multicolor și imaginarul debordant l-au individualizat încă din 1980, propulsându-l în linia celor mai promițători scriitori români contemporani.

Evoluția sa ulterioară n-a făcut decât să confirme și să uimească prin amploarea și originalitatea unui traseu care a fost, până în clipa de față, ascendent și unic prin intensitatea recunoașterii internaționale. De altfel, nici un alt scriitor român nu a beneficiat până în clipa de față (îi includ aici și pe clasicii literaturii române) de voga pe care o cunoaște azi în lume Mircea Cărtărescu. Tradus în zeci de limbi, elogiat în sute și mii de articole, distins cu cele mai importante premii la nivel planetar, el este astăzi o celebritate al cărei nume e rostit alături de cele unor personaje faimoase precum Milan Kundera ori Salman Rushdie.

Uimitoare e, în cazul lui Mircea Cărtărescu, capacitatea de a performa la o înălțime ideatică și artistică remarcabilă în genuri diferite: poezie, exegeză critică și proză. Aprecierea internațională a primit-o în ultimul deceniu și jumătate mai ales prozatorul, prin opere admirabile precum trilogia *Orbitor*, volumele de proză scurtă *Nostalgia* și *Melancolia*, romanele *Solenoid* și *Theodoros*. Dar Mircea Cărtărescu este și autorul uneia din cele mai profunde analize critic-academice ale postmodernismului literar românesc, și al unei exegeze de o mare originalitate a poeziei lui Eminescu, *Visul chimeric*. Prin studiile, articolele și jurnalele sale, el se dovedește a fi și unul dintre cei mai inspirați cronicari ai tulburătoarei și tulburatei tranziții din România.

Prezența sa constantă pe prima pagină a ziarelor și în *prime-time*-ul emisiunilor de știri, unde sunt consemnate succesele sale internaționale, ca și contribuțiile esențiale la viața literară românească și străină, ușurează munca celui care și-a asumat misiunea de a-l propune pentru primirea unei atât de importante distincții. Sunt convins că ea se va așeza firesc alături de lungul șir de recunoașteri mondiale (cel mai recent fiind premiul pentru proză al ziarului Los Angeles Times). Universitatea noastră, care are între țelurile definerii și pe cel de a promova cultura (așa cum o dovedește și genericul sub care s-au desfășurat multe din evenimentele de rezonanță națională și internațională ale instituției noastre, „La UVT, Cultura este Capitală”) își îndeplinește în felul acesta încă un obiectiv: acela de a-l avea între alumni pe cel declarat de Nicolae Manolescu, autorul *Istoriei critice a literaturii române*, „cel mai mare scriitor român contemporan”.

Susțin cu multă căldură această propunere prin care, onorându-l pe Mircea Cărtărescu, onorăm și capacitatea noastră de a recunoaște valorile.

Prof. univ. dr. Mircea Mihăieș

Mircea Mihăieș

Contact:

mircea.mihaies@e-uvt.ro

RECOMANDARE

Carismaticul scriitor Mircea Cărtărescu este absolvent al Facultății de Filologie din București. Tematica tezei de licență, centrată pe imaginarul poetic eminescian, se va transforma ulterior într-un volum, *Visul chimeric*. A frecventat „Cenaclul de Luni”, condus de istoricul și criticul literar Nicolae Manolescu. Sub coordonarea profesorului Paul Cornea, susține, în anul 1999, un doctorat axat pe substanța și tipologia postmodernismul românesc. Cartea cu același titlu, *Postmodernismul românesc*, va deveni, în scurt timp, un studiu critic de referință. A predat literatură română la Facultatea de Litere din București, fiind un profesor universitar extrem de apreciat de către studenți.

Între toate cărțile scrise de Mircea Cărtărescu există punți, spații de tangență semantică. *Faruri, vitrine, fotografii*, un volum colectiv, apărut în anul 1980, a însemnat ieșirea la rampă a autorului. În anii următori, a continuat să scrie poezie, a publicat volume emblematice, precum: *Poeme de amor, Totul, Visul, Levantul, Dragostea, Cincizeci de sonete, Dublu album, O seară la Operă, Poeme în garanție, Nimic, Nu striga niciodată ajutor*. Ca poet și prozator, face parte dintr-o generație de aur, a optzeciștilor. Îi amintim pe câțiva dintre aceștia: Traian T. Coșovei, Liviu Ioan Stoiciu, Simona Popescu, Alexandru Mușina, Florin Iaru, Daniel Vighi, Romulus Bucur, Aurel Pantea, Nichita Danilov, Matei Vișniec, Gheorghe Crăciun, Ion Mureșan, Mariana Marin etc.

Publică eseuri, publicistică și jurnal. Sunt cunoscute următoarele titluri: *De ce iubim femeile, Pururi tânăr, înfășurat în pixeli, Baroane!, Ochiul căprui al dragostei noastre, Peisaj după isterie, Jurnal (I, II, III), Un om care scrie. Jurnal (2011-2017), Parfumul aspru al ficțiunii, Ruletistul, Vreau să-mi spui, frumoasă Zaraza, Creionul de tâmplărie* etc.

Cărțile scriitorului au fost traduse în peste treizeci de limbi, fiind premiate de instituții importante din țară, de la Academia Română și Uniunea Scriitorilor până la Ministerul Culturii,

ASPRO sau Asociația Editorilor din România. Este unicul scriitor român contemporan care a obținut ani la rând, începând din 2005, premii internaționale de anvergură. Înșirăm câteva dintre orașele în care i-au fost conferite aceste premii, pentru a se vedea în ce peisaj cosmopolit trăiește literatura scrisă de Mircea Cărtărescu: Roma, Italia (2005), Vilenica, Slovenia (2011), Berlin, Germania (2012), Novi Sad, Serbia (2013), Leuk, Elveția (2013), Spania (2014), San Sebastian (2014), Leipzig, Germania (2015), Austria (2015), Florența, Italia (2016), Madrid, Spania (2017), Lübeck, Germania (2018), Mallorca (2018), Vincennes, Franța (2019), Paris, Franța (2019), Skopje, Macedonia de Nord (2021), Mexic (2022), Bruxelles, Belgia (2023) etc. A participat constant la turnee internaționale de literatură, a fost invitat special al unor festivaluri și universități de prestigiu de pe toate continentele.

Visul, Nostalgia, trilogia *Orbitor (Aripa stângă, Corpul, Aripa dreaptă)*, *Travesti*, *Enciclopedia zmeilor*, *Gemenii*, *Mendebilul*, *Frumoasele străine*, *Fata de la marginea vieții*, *Povestiri alese*, *Solenoid*, *Melancolia*, *Theodoros* sunt povestirile, nuvelele și romanele care i-au adus lui Mircea Cărtărescu adevărata consacrare.

Aflat, de ani buni, pe lista scurtă a nobelizabililor, Mircea Cărtărescu, reprezentant al optzecismului și, prin extensie, al postmodernismului, este, cu certitudine, unul dintre cei mai cunoscuți și apreciați scriitori români din toate timpurile. Cititorii, critica literară de la noi ori din străinătate îi admiră stilul elitist, situat sub incidența conceptului de *existență*, și capacitatea de a aborda mai multe genuri literare, de la nuvelă și roman, la poezie, eseistică și jurnal.

Pentru modul exemplar în care a înțeles să se raporteze la realitate și scris, pentru felul aparte în care a reușit să stârnească interesul cititorilor, traducătorilor și editorilor din lumea ntregă, pentru o literatură care transgresează frontiere, pentru influența pe care o exercită asupra tinerei generații de scriitori, pentru spirit novator, pentru o viață dedicată culturii române, recomandăm cu toată căldura ca lui Mircea Cărtărescu să i se confere distincția de *Doctor Honoris Causa Litterarum Humaniorum*.

Timișoara, 2 iulie 2023

Prof. dr. habil. Simona Constantinovici

